

BUDAPESTA
22 Iuliu st. v.
Dumineca 3 Augusta st. n

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 55.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

„Negriad'a“

epopeia naționala de Ar. Densusianu, partea întâia în șese cânturi; București, tipografi'a curții, 1879.

E greu a face critica despre unu opu ce a eșitu numai de jumetate, pentru că ori ce lacuna, ori ce defectu pôte fi suplinitu în partea următoare a lui.

D'acea esaminându partea prima ce a veduțu pâna acum lumin'a, trebue sè ne restrîngemu numai la câteva observațiuni fragmentarie asupra ei.

Acèsta parte a „Negriadei“ ne îndreptățește d'a crede, că problem'a, cu care s'a însărcinatu autorul, va fi resoluta asiî, că opul completatu, sè corespunda pe deplinu scopului ce-l are în vedere, si totu d'odata sè întréca totu, ce a eșitu pâna acum în specialitatea ast'a a literaturii române. Si cu tôte că epoc'a cea materialistica a prezentului nostru a cam știrbitu gustul pentru epopeia, totusi la o națiune tinera, cum e națiunea româna, în a cărei literatura trebue si lips'a ast'a împlinita, opul dlui Densusianu nu va remâne fără efectul doritu, si va trage dupa sine negreșitu recunoscinț'a publica.

„Negriad'a“ noastră e o imitațiune câtu de bine nimerita a epopeelor antice, mai cu sama a „Eneidei“ lui Virgil, preserata si cu desuri destul de gustuose din buțetul „Divinei Comedie“ a lui Dante.

De si se considera de o re-

gula estetica, că eroul principalu al epopeei sè jôce mai multu o rola pasiva, condusu de puterea si concatenatiunea împregiurârilor externe, rezervata fiindu acțiunea cea activu-impetuosa pentru poesi'a dramatica: totusi, dèca poetul nostru lasa pe eroul seu sè abereze pré multu în decursul mai întregu al părții prime a opului seu, rapitu fiindu acesta îndata în primul cântu de Cosinziana, (zin'a de predilecțiune a autorului) si purtatu prin iadu si prin raiu, apoi luat de Iele, sè-l aflamu d'odata tocmai în cântul al șesele la curtea lui Musiatu din tier'a Hatiegului, pe când glôtele lui d'abiâ ajunse în vârful Carpatilor Fagarasieni, remânu atâta tîmpu împrastiate de Vântose, scoborîndu fără capetâiu pe plaiuri în jos spre Români'a; apoi aparițiunea lacunei acesteia se suplinesce fôrte bine si îndestulitoru prin compilarea cea plastica si

pré nimerita a celor mai prețioșe mituri si legende populare, a istoriei si a tradițiunilor naționale, a vechilor obiceiuri si neravuri, — a jocurilor si cânturilor, a serbatorilor si petrecacnelor, a portului si traiului, a armelor si luptelor, a cugetelor si simțirilor, a credinției si superstițiunilor, si a altor asemenea reminiscentie din vieti'a betrânilor noștrii, cu unu cuvântu a caracterului naționalu românu, si asta e capul lucrului la o epopeia naționala!

Aici dl Densusianu a întrecutu pe toti concurentii pe acèsta arena.

George Teutu.

El e unicul pâna acum, care din tradițiunile fragmentaric pastrate în cânturi și povești și în alte obiceiuri caracteristice ale poporului nostru, a știut să formeze o mitologie specială națională română, și să o aducă în legătură și succesiune naturală cu mitologia antică.

Déca maestrul nostru a știut înzestrá cele d'ântâiu siese cânturi a epopeiei sale cu atât tesauru naționalu bine alesu, sântemu siguri, că a două parte a eposului seu va contine totu, ce ni se pare că ar mai lipsi.

Cu deosebire, déca el a știut să decoreze și să illustreze curtea Domnului, Sargentinu, enumerându-i némurile, curtenii, mesenii, barbatii de sfatu și de arme, tíer'a, poporul ce-lu încungíura, cu obiceiurile și ocupațiunile lor : apoi sântemu îndreptatíti d'a deduce, că în partea a două a opului seu va gasi locul potrivit, unde să ni dea o descriere mai largă — ba câtu de largă și completă — despre Domnul Fagarasiului, ce l'a alesu de eroul principalu al lucrării sale ; despre însușirile lui fizice și morale, despre famili'a și curtea sa, despre eroii și capitaniii sei, despre starea lui politica și sociala, despre neamurile vecine, și despre cauzele emigrării inscenate ; despre sórtea celor remasi îndreptu, și despre întocmirea celor trecuti, cu repririle în trecutu și cu prospectele pentru viitoru, că asiá totul să capete o completare rotundă, care să mulțiamă pe toti în tóta privint'a.

Pe lângă tóta învapaierea în care l'a adusu pe autorul nostru inspirațiunile sale poetice foarte copioase, trebuie să marturisimu, că obiectivitatea nu l'a parasitu nicairi în decursul lucrării sale ; iera tactul și întiepleciunea politica aduce cu sine, că autorul — chiar în interesul bine priceputu al reputațiunii sale, mai cu sama la casu déca s'ar traduce opul seu și în alte limbi, să suprimé séu se îndrepteze (macar între erate) unu versu referitoru la presentu, care versu însu va fi destulu a i se indignat'a pe cale privata.

Ce se atinge de structur'a esterióra a acestui esceliute opu, apoi abstragendu dela primul versu : „Cântu armele și domnul, ce 'mpinsu“ etc. — a cărui licentia poetica pâna acum înca neusitata („Cântu — domnul“ în locu de : „pe domnul“ ; póte că erá mai simplu și mai bine : „Cântu armele acelu, ce 'mpinsu“ etc.) nu sciu puté-se-va iertá de gramatici ; abstragendu și dela aceea, că poetul se pare a uitá că Traianu e, care enaréza în cântul al II-a, prin urmare trebuie să vorbéscă despre sine în prim'a persóna (vedi versul 153, 361 etc.) ; și în fine abatendu-ne și dela versul 8, cânt. VI, care póte numai din eróre de tiparu e cu o silaba mai lungu : „pletele“ în locu de „plete“ etc., încolo trebuie să recunóscemu, că pe lângă tóta corectitatea cea rigorósa a metrului, a cesurei, și — ce întreze alte asemenea încercări — a cadentielor, — versurile au unu stilu foarte limpede și dulce ; — frazele sânt pe câtu de copioase, pe atâtu și de alese și placute, cuvintele sânt ferite atâtu de neologismii cei neciopliti, câtu și de barbarismii cei sdrentiosi, de cari nu se potu emancipá multi, ce vor a trece de primi bardii ai poesiei române. (Asiu vré să vedu odata unu versu cu cadentiele în formele cá : direcție, redacție etc.)

În fine autorul „Negriadei“ a doveditu cu esteriorul celu curatu și netedu al cărții sale, că ortografi'a româna se póte întrebuintia foarte bine la versuri și fără de cârligóntiele cornute și codate, ce au compromisu literatur'a româna și o-au prostituitu înainte lumii esterne asiá de multu, încátu tipografiile din afara neavéndu-le, nici nu le potu reproduce. (1)

(1) Unu literatu renumitu din Itali'a voindu a reproduce

Déca totusi ici coela aflámu și defecte ortografice, apoi aceste se reducu mai multu numai la lips'a de accentuári la cuvinte cá aceste : asiá, grai, atáta, fúra, perí, luminá, etc., cari fúra de accentuári dau alta pronunciare.

E greu la unu poetu, a cărui atentiune, rapita fiindu de inspirațiunile și fantasiile poetice, trebuie să pérda din intensitatea ce se recere și la trebuintiele ortografice, totusi e bine și frumosu déca omul e perfectu în tóte direcțiunile activității sale.

Ast'a o dícu cu atâtu mai vértos aci, cu câtu scimu, că poetii au avutu la tóte națiunile cea mai mare influentia asupra literaturii lor.

Deci gratulându autorului „Negriadei“ la lucrarea sa cea démna de tóta recunoscint'a, i dorimu putere cá să o póta și finí cu desevréșire ! —r—

Beți'a mea.

asa-me, Mina, te rogu, me lasa,
Sé beu și vinul díu astu paharu ;
Cáci beatu. d'eu, numai mie nu-mi pasa
De al vietii grozavu amaru !
Atuncea numai, cu hohotu mare,
Rídu óre multe de-al meu norocu ;
De seracia, de apesare,
Atuncea numai ími batu eu jocu.
Lasa-me, Mina, lasa sé beu,
Cáci beatu pe grije nu me mai ieu !

Peste capu, ícá l'am datu Minutia.
Umple-l în graba ierasi cu vinu,
Tórna tu énsati cu-a ta mánutia . . .
Dar tórna, tórna sé fia plinu !
Scii tu, dragutia, scii, cá nu-ti place,
Când fruntea-mi crétia e de nevoi ?
Pe fericitul trédíu nu potu face,
Si-astfel necazul e între noi.
Tórna Minutia, tórna sé beu,
Cáci beatu pe gânduri nu me mai ieu !

Beatu, bruna dulce, mie ími pare,
Cá patriotii adevérati,
În lume astadi au întrebare.
Nu-i prigonesce ce-i patentati.
C'absolutismul n'are fiintia,
Când pasiescu tóte pe a lor drumu,
Cá tradatorii nu au credintia,
Nici s'arlatanii mai multu acum.
Sé beu dar, Mina, sé beu, sé beu ;
Cáci beatu, sânt numai ferice eu !

Fiindu beatu tare, mi se aréta,
Cá adevérul e ímperatu ;
Cá nu se schimba omul îndata,
De-o sórta órba fiindu urcatu.
Cá pop'a-i popa cu preutésa,
De si 'ntálnesce în calea sa,
Vre o plapánda diaconésa,
Ce nu-i deprinsa a díce : ba !
Lasa dar, Mina, lasa sé beu,
Déc' asiá lucruri sub sóre vreu !

Beatu mándrulica, mi se nazare,
Cá amplotiatii portu crucea 'n sínu ;

unu pasagiu dintr'unu opu românescu tiparitu cu semnele fonetice, a fost silitu d'a rugá pe redactorul unui jurnalulu din Transilvania, să-l traduca în ortografi'a etimologica.

Că pe saracul, a lor purtare,
Nu îl adapa cu erudu veninu.
Că fără scopuri materiale,
Acum se face bine la toti,
Că prin minciuna, intrigi fatale,
Sè prosperi astadi, chipu nu-i se poti.
Tórna dar Mina, tórna sè beu,
Căci beatu dñeu, numai sânt bine ieu!

Unu paharu înca, mai dà-mi tu mie,
Căci dorescu tare beatu că sè fiu;
C'atuncea numai statornicia,
Diorescu în ochiu-ti negru si viu,
Atuncea numai dulcea-ti guritia,
Speru că pe altul n'a sarutá;
Că tu, o scump'a mea mândrulitá!
Pe mine numai vei adorá.
Tórna Minutia, tórna sè beu,
C'alta sperantia sè am nu vreu!

G. TEUTU.

Cin' se scumpesce — reu nimeresce.

— *Proverbu propagatu.* —

(Urmare.)

— Asta nu o potu sci, — replicá Iuliana destul de ecuivocu.

— Cum, ce fel, nu o poti sci? Au nu este la tine acasa? — strigá Iosif îngrigiatu.

— Nu strigá asiá, pentru Dumnedieu! iéta că trecatorii au începutu sè privésca la noi, — observá Iuliana superata. N'ai gasitu alta vorba, tocmai de asemenea nimicuri te-ai apucatu sè-mi vorbesci în acestu minutu, când ne întorcemu dela cununia?!

— Nimicuri, — erupse Iosif, pe care nu-l retinea acum nici o consideranta, — nimicuri? Tu numesci nimicuri unu câştigu principalu de 200,000 florini?!

Acésta descoperire subita produse unu efectu înfricosiatu asupra Iulianei. Norocu numai că ajunsera acum tocmai pe prisp'a locuintei lor, si că Iuliana fu înca în stare de a se repedí pâna la unu scaunu pe care cadíu jos, leşinata cá si mórta; dñeu norocu, căci déca o-aru fi apucatu istericalele pe strada, ar fi trebuitu sè se culce pe pamântul murdaru si jilavu.

Iosif la acésta privelişte însipăimentátore, cu totul neobicinuita ochilor sei, credíu pe Iuliana mórta, lovita de dambla, credíu prin urmare losul cu câştigul perdutu, căci cá sotiu titularu, nu avea dreptu la averea ei. Barem de s'ar deşteptá pentru unu singuru momentu, pentru o scurta clipa, numai pentru atáta vreme cá sè-i póta spune lui locul unde avea losul; sè scia el de unde sè-l ia, apoi dupa acésta descoperire, volnica erá sè móra cu deseversire.

Iosif în spaim'a sa început sè strige ajutoru.

Iéta privilegiul neaşteptatu pentru premeditat'a apariţiune a vecinilor, de care v'am pomenitu deja. Vecinii alergara toti în graba mare, ei crediura, că Iuliana jucá rolul leşinatei pentru a escutá planul ce-l urzisera cu totii. Nimeni nu se tulburá deci la vederea Iulianei, care zacea lungita si palida pe scaunu. Pentru cá sè jóce fars'a cât se póte de naturalu, femeile începura sè alerge, sè típe, sè sbiere, sè stropésca, si facura o galagia atât de straşnica, în cât ar fi fost în stare sè deştepte chiar pe o mórta, de cum pe Iuliana, care erá în adeveru numai leşinata.

Se întielege, că vecinii si vecinele nu mai plecara de acolo, astfel în cât Iosif, provocatu cam în gluma, cam în seriosu, fu silitu, vrându nevrându sè trimétia

la birtasiul din vecinu, la care aşteptá prândiul gata, si sè serbeze nunt'a sa prin o mésa, preparata cu atáta istetia.

Iosif, de si nu se temú câtusi de putîn, că acésta veselie erá preparata în contra vointiei sale espresse chiar de nevésta-sa, totusi erá fórte reu dispusu. Una că înca nu-si ajunsesse scopul de a sci, ceea pentru ce facuse tóte nebuniile de pâna acum, între cari cununia, dupa parerea sa, erá cea mai de frunte nebulia; alt'a înse, fiindu că i pareá tare reu de banii prapaditi cu îndaparea acestei cete de clevetitori si clevetitóre, cum numia ei pe pré cinstittii nuntasi.

Cu tóta acésta, veselie'a isi urmá cursul seu, căci óspetilor putîn le pasá de grigile generelui; ba chiar nici de mirésa nu se pré îngrigiau ei, cu tóte că remasese palida, trista si tacuta astfel în cât ver cine care o ar fi observatu, ar fi pututu întielege, că leşinul ei nu fusese prefacutu, si că chiar aici în mijlocul banchetatorilor sufletul ei erá apesatu de o sarcina tainica si grea, care o facea amarita si făr' de voia.

De ce óre?

Vestea neaşteptata despre câştigul celu mare s'o fi aruncat'o pe ea în leşinu? Séu se caia de maritisiul ei, acum dupa ce aflase de câştigul ei celu mare?

Putina rabdare, iubittii mei cetitori! Aşteptati pâna ce se va ridicá més'a si pâna ce vor plecá nuntasi nechiamati! Îndata ce vor remâne însuratíei singuri, vor vorbi de siguru despre tóte acele lucruri interesante, de care dorimu sè scimu si noi. În decursul prândiului nu-i fu cu putintia lui Iosif de a vorbi cu Iuliana. Putina rabdare deci, că în curênd vom puté ascultá la tainic'a întrevorbire aşteptata cu atáta rêvna de toti cei interesati.

În sfîrşit lumea începú sè-si ia ziua buna, ba am puté díce: sér'a buna, căci sórele asfintise deja, când se duse cea d'ântâia parechia. Toti câti se duceau, le doriau însuratíeilor dupa vechi'a datina: într'unu ceasu bunu!

Dar vai, urările acestor ómeni erau fatiarnice; inim'a lor nu simtía ceea ce spunea limb'a lor. Iér Dumnedieu, care se uita în adâncul inimelor, vedíu că norodul nu voiesce de bine însuratíeilor, si mai cu sama generelui, si gasíndu că norodul — vocea poporului, vocea lui Dumnedieu — este în dreptu cu ur'a sa, împlini blastemele secrete, căci . . .

— Spune-mi, Iuliana, — fu celu d'ântâiu cuvêntu al lui Iosif, când sè vedíu dupa tóte singuru cu soç'á sa, — spune-mi ce ai facutu losul? Îl mai ai?

— Nu-l mai am, — response Iuliana cu vocea stinsa.

— La dracu, — racni Iosif, — nu te prinde în siaga cu mine, căci eu nu sânt dispusu a gluma.

— Nu glumescu nici decum, — oftá Iuliana. În adeveru, nu mai am losul.

— Nenorocita de tine, ce l'ai facutu? — urlá Iosif, facêndu de necasu spuma la gura. L'ai vëndutu, l'ai perdutu?

— Nici l'am vëndutu, nici l'am perdutu, — declará Iuliana.

Acésta declaraţiune, cu tóte că erá destul de nelamurita, îl mângaiá pe Iosif, căci îl facú sè prinda putina sperantia. În urm'a acestei slabe licuriri i se mai potoli putîn artiagul.

— Déca nici l'ai vëndutu, nici nu l'ai perdutu, ce l'ai facutu? — întrebá el acum cu vocea mai lina.

— L'am datu împrumutu la feciorul césornicarului, — response Iuliana.

(Va urmá.)

THEOCHAR ALEXI.

Calindarul septemănei.

Dumin.	22	3	G. 9 d. R. s. Maria Magdalena.
Luni	23	4	ss. st. mm. Foca, Apoloniu.
Marti	24	5	ss. mm. Cristina, Capiton, Imeneu.
Mercuri	25	6	adorm. s. Anne, c. Olimpiada.
Joi	26	7	s. st. m. Ermolau, s. Ermocrat.
Vineri	27	8	s. m. m. Panteleimon, c. ma Antusa.
Samb.	28	9	ss. ap. Prohor, Nicanor, Timon.

Membrii Academiei Române.

Încehiându raporturile noastre despre sesiunea extraordinaria si constituitoare a Academiei noastre, împlinim o dorinta manifestata din mai multe părți, publicându de asta-data numele tuturor membrilor cari compun acestu focularu al culturai nationale române:

Biuroul si delegatiunea. Presiedinte Ioanu Ghica; secretaru generalu Al. I. Odobescu; asesori (vice-presiedinti) G. Sion diu sectiunea literaria, D. A. Sturdza din sectiunea istorica si P. A. Aurelianu din sectiunea stiintifica.

Membrii: I. *Sectiunea literaria.* Presiedinte: Vasile Alesandri, vice-presiedinte A. Tr. Laurianu, secretaru B. P. Hașdeu; membrii sectiunii: Vasile Alesandri, Ioanu Caragiăni, Timoteiu Cipariu, A. Tr. Laurianu, Alesandru Romanu, Ioanu Sbiera, numiti la 1866; Titu Maiorescu numitu la 1867; George Sion alesu la 1868; A. M. Fontanini alesu la 1870; B. P. Hașdeu, N. Quintescu alesi la 1877; George Chitui alesu la 1879.

II. *Sectiunea istorica.* Presiedinte George Baritiu, vice-presiedinte Al. I. Odobescu, secretaru Vas. Maniu; membrii sectiunii: V. Babeșu, G. Baritiu, I. Hodosiu, Andreiu Mocioni, V. A. Urechia, numiti la 1866; Nic. Ionescu numitu la 1867; M. Cogalniceanu alesu la 1869; episcopul Melchisedec, Al. I. Odobescu alesi la 1870; D. A. Sturdza alesu la 1871; Vasile Maniu, Al. Papadopol Calimach alesi la 1876.

III. *Sectiunea stiintifica.* Presiedinte Nicolae Cretiulescu, vice-presiedinte Emanoil Bacaloglu, secretaru Grig. Stefanescu. Membrii sectiunii: P. A. Aurelianu, Nicolae Cretiulescu, Anastasie Fetu alesi la 1871; Ioan Ghica alesu la 1874; Stefan Falcoianu, Grig. Stefanescu, alesi la 1876; Em. Bacaloglu, Dim. Brânza, Petre Poni, Iacob Felix, Nic. Teclu, Paul Vasiciu, alesi la 1879.

Membrii onorari. 1. M. S. R. Carol I, Domnul Românilor, protectoru al Academiei Române, presiedinte onoraru; 2. Constantin Cretiulescu, 3. gen. George Adrianu Paris, 4. George Ioanide, 5. dr. G. Polyzu în Bucuresci, 6. Ioan cav. de Pușcariu Budapesta, 7. Nic. Popea Sibiu, 8. Gr. Silași Clusiu, 9. Iacob Muresianu Brasiovu, 10. Stefan Gonata Basarabia, 11. P. Câmpeanu Iasi, 12. Constantin Bozianu Bucuresci, 13. Gr. Gradișteanu Versalia, 14. Vegezzi Ruscala Turin, 15. cav. Giov. Capellini Bolonia, 16. cav. E. Biondelli Milan, 17. Emil Egger Paris, 18. Gr. Is. Ascoli Milan, 19. Adr. de Longperrier, 20. Ernestu Desjardins, 21. Vilelmu Froehner, 22. Paul Bataillard Paris, 23. Charles Linas Arvas, 24. A. Ubcini Paris, 25. br. Adolf d'Avril (Santiago de Chili), 26. lord Henry Stanley of Alderley, 27. Grant-Duff Londra, 28. Max Müller Oxford, 29. I. S. Steenstrup Copenhaga, 30.

Richard Lepsius, 31. Adolf Tobler Berlin, 32. Hugo Schuchardt Gratz, 33. dr. Fr. Bock Aquisgrane, 34. comite Alexi Uvaroff Moscua, 35. E. Picot Paris, 36. Teod. Mommsen Berlin.

Membrii corespundenti. *Pentru sectiunea literaria:* 1. A. Cihac Maientia, 2. Dem. Laurianu Bucuresci, 3. Zacharia Boiu, 4. Ioan Popescu, 5. Visarion Romanu Sibiu, 6. Arone Densusianu Brasiovu, 7. A. Marienescu Timisora, 8. Rosny Paris, 9. I. U. Iarnik Viena, 10. Iosif Vulcanu Budapesta.

Pentru sectiunea istorica: 11. Gr. Tocilescu Bucuresci, 12. Ioan Moldovanu Blasiu, 13. Gavrilu Popu Lugosiu, 14. Emil Legrand Paris, 15. Iuliu Jung Praga.

Pentru sectiunea stiintifica: 16. dr. Cucuțreanu Iasi, 17. Ion Ionescu Bradu, 18. M. G. Obedenaru Roma, 19. C. F. Robescu, 20. Spiru Haretu Bucuresci.

Pecatele conversatiunii. (1)

— Dupa Morellet (l'abbé). —

VII. Inconsecinta, seu nelegatura în vorbire.

E tristu când trebuie să fim martorii acestui vițiu. Dar e adeveratu, că el e mai generalu în conversatiunea timpului nostru. El se face cu deosebire în motive si în argumentatiune. Se trece dela unu motivu la altul, dela o ideia la alt'a, fara să fi aretatu deplinu validitatea celui d'ântăiu, si totu ce se spune e în termeni vagi si neesacti.

Conversatiunea cere legatura în idei. Spiritul trebuie să se sue treptatu dela o ideia la alt'a, dela două idei la o propozitiune, dela două propozitiuni la o a 3-a care e urmarea din cele două, apoi să treca dela urmare la urmare, fara de a sari. Acestu mersu e singurul, care pôte face o conversare dragalasia.

Unu conversatoru disordinatu si fara legatura, că si unu scriitoru, se pôte asemena cu unu fluture, căci nimicu nu e mai curiosu, ma prostu chiar, decâtu unu omu devenitu fluture. Acest'a are valore nu mai putin în vorba, că în carti.

„Je suis chose légère, et vole à tous objets“, — a țisu Lafontaine despre sine; dar acea usurintia are unu mersu totu-de-una întieptu, de si liberu, totu-de-una siguru, de si plinu de grația. Legatur'a ideilor îl conduce, si acest'a e o legatura reala si tare, nu de vorbe, ci de lucruri.

Întu adeveru o usiora legatura si unu raportu marcatu între idei, e destul că să faca conversatiunea întieptă, fara a fi desgustatore si usiora fara să fia nebnateca. În a evita aceste două extreme, consta meritul conversatiunii. O analogia usiora ne autorisăza a trece dela unu subiectu la altul. O anecdota placuta aduce pe tapetu alt'a, care i sēmana. Materiele cele mai diferite la aparintia vor urmă natural un'a altei'a, de vor fi legate prin ceva, la din contra spiritul ascultatorilor e superatu, fiindu ostenitu prin sfortiari.

Nu voui să țicu înse, că grigi'a de a face legatura în conversatiune să degenezeze în pedantismu.

O întretinere în care se tractēza o cestiune filosofica dupa unu metodu rigorosu si fara a se departa de locu dela subiectul datu, va fi o conferintia si nici de cum o conversatiune. De alta parte o conversatiune descusuta, în care nu vom remāne nici două momente în șiru la acelasi obiectu, si în care nu va esiste nici o legatura între o ideia si cealalta, va fi unu discursu fara simtiemēntu seu mai bine unu Galimathias.

(1) Vedi cursul de anu al „Familiei.“

Avemu sè tînemu mijlocul între aceste două estreme. Conversațiunea nu are sè fia nici pré metodica, nici absolutu descusuta. În cazul primu devine greuóia si pedanta, iér în al doile frivola si de risu.

În viçiul acesta cadu în deosebi aceia cari vorbindu, gîndescu airea, gîngavescu, apoi numai se întreba : „Ce am çisu numai?“ Apoi poftimu conversațiune!
I. S. PAULU.

Bàile dela Tuşnadu.

- 24 julie.

Stimate dle Redactoru!

Petrecêndu aici de mai multe ðile, îmi propusei sè ve relatezu câte ceva.

Pân' a nu ajunge la Tuşnadu, am admiratu multu tînturile prin cari amu trecut. Dela Brasiovu pâna la satul Doboldu trece drumul ce duce càtra Sân George prin câmpuri si locuri unde putîn ai de admiratu din frumusetile naturei. Dupa ce amu eşitu la délú, trecêndu satul Doboldu, m'au încântatu multu tînturiile cele romantice.

Aruncai ochii çîuru, împregîuru. În drept'a pe sub unu lantîu de déluri se vedu satele Uzonu, Zezinu si altele. Între sate se zarescu padurici, câmpuri cu semenaturi còpte ce undulau cá nesce valuri usóre aurí. Iér în stîng'a sînt totu déluri acoperite cu paduri.

Pentru cá aceste locuri sè se arate în nesce tînturi mai frumóse, nu lipsiá decátu sè le lumineze radiiele sórelui. Nuorii se desfacu si sórele apare pe orizonu; asiá încátu radiiele lui se amestecau si risipiau aborii de diminétia.

Erá una din acele dimineti de véra în cari natur'a ísi deschide comorile uimitórelor sale frumuseti, spre a ne da o ideia perfecta de sublimitatea ei.

Dela Doboldu pâna la Sân-George drumul trece prin aceste tînturi cari de cari mai minunate. Dupa ce treci Sân-Georgiul, îndata este o schimbare. Tînturile devinu totu mai sterile. Locuri seci, góle, déluri multe fàra paduri.

Începi a da mai în regionul muntilor cari se vedu acoperiti de paduri si totu suindu si scoborindu, trecêndu prin vr'o patru sate, dupa patru óre ajungi la bàile dela Tuşnadu.

Natur'a a creatu cu prodigialitate aici tóte frumusetile ei. O padure de bradi se estinde pâna în departare, esalându unu profumu deliciosu ce ese din acesti copaci.

Óspetii sînt fórte multi, abiaí mai capeta locuinte. Sînt peste síese sute. Maioritatea o forméza jidani, Români din Brasiovu si mai multi din Români'a. Unguri si sasi mai putini.

În anii acestia din urma nu s'a mai facutu mai nimica aici. În padure unde se preumbla publicul s'a mai facutu unu pavilonu unde se dantiéza câte odata.

Ar fi tare necesariu cá basenele bàilor sè se mai maréscu; ceea ce nu ar fi lucru mare. Apa minerala este în abundantia.

Distracțiuni se facu. Se mai dà câte unu balu. Ðilele acestea a venitu si o trupa de actori unguri. Au împróvisatu din colonad'a jumetate o scena.

Persónele cari sînt avisate sè faca cura diminétia, trebue când este timpul reu sè se preumbe acolo într'unu cercu fórte îngustu.

În cabinetul de lectura se afla si vr'o două diare românescu si vr'o patru nemtiescu.
E.

Buziasiu.

- 29 julie.

Cu placere vinu a împlini promisiunea ce ti-am facutu, dle redactoru, cá pe paginile „Familiei“ sè schitézu cu câteva trasuri palide viétia si petrecerea de pe aice.

Buziasiu este un'a din cele mai interesante bai, càci isvórele fiindu feruginóse, óspetii se recrutéza mai ales din secul frumosu. Acésta împregiurare pentru noi barbati cari avemu fericirea sè petrecemu aice este fórte preçiosa, càci nicairi barbati n'au asiá mare pretiu cá si aice.

Cum sè nu? Femeile, ori cât de frumóse, amabile si cu spiritu sè fia ele, numai în societate de femei, nu se afla asiá bine; dela unu timpu, dupa ce si-au aretatu tóte toaletele si dupa ce au criticatu pe tóte prietinele lor absente, începu a se urí, càci societatea li se pare monotóna.

Elementul femeilor este variațiunea. Ele dorescu schimbare, ceva deosebire în viétia de tóte ðilele; si acésta schimbare si deosebire în o societate compusa de dame se produce prin barbati.

Iéta pentru ce sînt asiá preçiosi aice barbati.

În cât privesce petrecerea nóstra, încátu pentru escursiunile obicînuite la alte bai, aceea nu se póte numi splendida, càci natur'a n'a împartitu cu multa abundantia frumusetile sale acestui locu de cura. Dar apoi noi încercámu a suplini escursiunile, prin petreceri arangiate între parati.

Alalta eri s'a tînutu aice unu balu frumosu, numitu Anna balu, care a întrunitu unu publicu distinsu. Multi, séu mai bine multe, au venitu anume pentru acésta petrecere, si astfel s'a compusu o cununa fórte dragalasia. În acésta cununa am vedutu cu placere mai multe flori române, îmi pare ínse reu cá nu sciú numele tuturor.
G. B.

Radegund.

- 28 julie.

De ce sè nu publice „Familia“ corespundintia si dela Radegund? E dreptu cá aice ne aflámu putini români, dar e bine sè se respândéscu cât mai multu numele acestor bai, cá astfel sè le cunosca si altii si sè vina a-si cautá vindecare aice.

Cei ce vreu sè-si petróca numai, aceia n'au ce cautá în Radegund, ma se vor urí grozavu, si nici nu vor puté suportá cur'a rigurósa ce se face aici. Ascultati cum traimu noi, si-apoi judecati, déca am dreptate?

Bata vèntul séu sè plóua, în dióri de diminétia servitorul crudelu se ivesce si te deştepta din somnul celu mai dulce, iti ia perin'a de sub capu si plapon'a de pe corpu, si începi cur'a. Servitorul te înveluie în o procovitia uda cá pe o mumia, si te lasa locului în starea acésta. Nu voiu vorbi de impresiunile acestei procovitie, voiú însemná numai cá încetul cu încetul în urma iér te încaldiesci, si tocmái când esti p'aice sè adormi, servitoriul se rentórece si te duce în odai'a lateralá, unde treci prin totu felul de stadié cam de 8—10 grade reci ale curei; te înveluie într'unu lepedu udu si te fréca pâna ce pielea ti-se rosiesce, séu te uda cu apa rece si asiá mai departe.

E dreptu, cá procedur'a acést'a sémena cu unu fel de martiriu. Dar când în fine ai trecut prin tóte si iesi la aerul liberu, te simtiescu cá renascutu. Ah! momentul acela, e de o frumusetie, ce nu se póte descrie! Ori cât de grasu ai fi, te simtiescu usóru, încát iti vine sè sbori.

370
Déca apoi îți place, poti să faci cele mai frumoase parte de promenade, căci paduri și peisajuri romantice îți oferu toate bucuriile și vederile cele mai pitoresci.

Si când te rentorci, ah! ce bine îți priesce acelu pocalu de lapte cu pâne de seara, ce consumi în societate cu alti colegi de ai tei!

Precum se vede, cur'a ce se face aici e a lui Prsnitz. Dr. Novy, directorul acestui stabilimentu și regeneraturul seu, va fi tocmai atât de binecuvântatu că Prsnitz. El numai din 1863 conduce aceste băi, și ieta renumele lor emuléza deja cu acelor mai vechi.

R.

George Teutu.

Unu vechiu poetu român, a cărui debutare pe scen'a literaria datéza din timpul renascerii moderne a poesiei naționale. Autorul marsiului multu cântatu: „Drumu bunu, drumu bunu, dob'a bate“, și a altor poesii devenite poporale.

Teutu nu este unu mare talentu creatoru, fantasi'a lui nu sbóra prin nori, lir'a lui nu are pretensiunea d'a fi interpretul marilor evenimente cari sguduescu lumea, ci se multiamesce a remâné în mijlocul vietii sociale, cântându și combatându părțile ei frumoase și defectuóse.

El este unu cântaretu purure naționalu, aparține școlei lui Béranger, pe care l'a și imitatu în multe cântece ale sale.

Nascutu la Botosiani, din vechi'a familia Teutulésca, cunoscuta în chronicele Moldovei, el astadi e de 56 ani. În timpul din urma scrie mai raru, fiindu ocupatu cu economi'a sa la Têrgu-Frumosu lângă Iasi. Poesi'a ce publicâmu în nrul presente este cea mai din urma inspirațiune a lirei sale.

I. II.

Cronic'a lunei.

Desiértarea Rumeliei orientale. Guvernul rusescu a însciintiatu oficialu pe guvernul austro-ungaru, că si-a retrasu toate trupele din Rumeli'a orientala. În Bulgari'a au mai remasu trei regimente de cavaleria, pentru aপরার comisiunilor internaționale europene, dar dupa terminul ficsatu și aceste se vor departá.

Camer'a franceza a votatu proiectul de lege, pentru cá acea parte a palatului Tuilleries, care stá în ruine dela rescóla comunardilor încóce, să se demoleze cu totul. S'a mai primitu legea, cá léf'a episcopilor să se reduca, iér a preotilor să se mai urce.

La Constantinopol sânt continue agitațiuni. Cris'a ministeriala e în permanentia. Sultanul, condusu de asiá multi svatuitori straini, nu mai scie ce să faca. Precum se vede, nefericit'a Turcia e în stadiul decomposițiunii finale.

Regele Belgiei e în continuu amenintiatu cu mórte. De curénd iérasí s'a gasitu pe pareti niște afisie puse de clericali, cari îl injura într'unu tonu murdaru și provóca poporul a-l macalarí dimpreuna cu tota famili'a.

În Russia aprinderile orasielor nici acuma nu mai încéta. De curénd iérasí s'au prefacutu câteva în cenusie, pagubele sânt înfricosiate, dar și multe vietii de ómeni au cadiutu jertfe. Raporturile în privinti'a acestora sânt înspaimântatóre, căci ele zugravescu niște tablouri demonice. Nihilistii au devenitu sbiciul Rusiei.

Literatura si arti.

Albumul resboiului independintiei. Dl Grigorescu a începutu să publice la Paris reproducerea unor

tablouri ale sale din resboiul trecut. Pân'acum s'a produsu cinci tablouri și anume: Sentinel'a, Artileri'a mergendu la Opanez, Unu transportu de provisiuni în Bulgari'a, Domnitorul la bombardarea Grivitei și Defilarea primilor prinsonieri din Plevna înainte Domnului României.

Din „Indreptariul practic“ în toate afacerile financiale, compusu de dl George Popu, a esitu la Blasiu și brosiur'a a cincea.

Dl Ioanu Albu publica invitare de prenumerațiune la opul seu: „Regule de aur ale conversatiunii și purtării oneste.“ (?!) Opul va esí de sub tipariu în lun'a lui septemvre; pretiul, 22 cr., este a se tramite la Gherla.

Studentii români din Beiusiu, precum ni se scrie de acolo, vor arangiá la 3 augustu unu concertu în favorul studentilor nescutiti de didactru. Despre rezultatu concertului ni s'a promisuo raportu.

Din „Dizionario Biografico“, ce apare la Florentia, în redactiunea dlui Angelo Gubernatis, a aparutu a patr'a brosiura. Dintre scriitorii români vedemu figurându în acésta lucrare pretiósá, pe dnii: Alesandri, Aurelianu, Baritiu și Bolliac.

La München s'a deschisu o espositiune internationala de tablouri. Francesii sânt cam superati, căci bavaresii au avutu nedelicateți'a d'a espune și unele tablouri, cari represinta scene din resboiul germano-francesu, unde francesii au fost batuti.

Diuaristicu. Diuariul francesu „l'Orient“ din Bucuresci, a începutu să apară sub titlul de „l'Independance Roumane“. Formatul a devenitu mai mare, pretiul mai micu.

Biserica si scóla.

Aniversari'a a 50-a a înfiintării gimnasiului de Beiusiu se implinesce în anul acesta. De atunce acestu institutu a imprasciatu radiéle sale binefacátore asupra a dóue generațiuni. Auđimu, că se facu pasi pentru serbarea acestei aniversarie. Arangiatorii își vor implini o datoria placuta.

La facultatea teologica din Cernauti, precum ni se scrie de acolo, esamenele de statu s'a începutu luni la 21 julie și durara pâna sâmbeta la 26 julie; în 28 și 29 se tînura esamenele rituale, și în 31 julie, dupa Te-Deum, se dimisionara alumnii. Ferile vor durá pâna l' 1 octomvre.

Cinci domnișóre din institutul normalu din Bucuresci, și anume: Maria și Florica Sion, dsiórele Enrieta și Maria Lupașcu și dsiór'a M. Zacharescu, care au trecut deja cu succesu esamenele generale de liceu, se prépara — precum afla „Renascererea“ — pentru a depune bacalaureatul în sesiunea viitoare din septemvre.

Secsul frumosu întrece pe secsul urítu la esamenele universitare din Engliter'a. La universitatea din Londra dintre 63 de eleve, 51 au facutu cu succesu esamenele; pe când dintre 856 de tineri numai 476 au fost capabili să faca rigorósele.

Invetiatorii germâni de pe la Siopron nu se pré însufietiescu pentru studiul obligatu al limbei ungresci. Diuariul de acolo: „Oedenburger Zeitung“ scrie niște articoli fulminanti în contra tendintiei legii nóue.

Liszt a fost numitu canonicu onoraru de către Papa. Înce pe timpul lui Píu IX s'a facutu pasi pentru acésta distincițiune, înse realizarea ei s'a amânatu pân' acuma.

O domnișóra — preotu. Domnișór'a Anna Oliwer, care si-a terminatu studiile la facultatea teo-

logica din Boston, s'a alesu preotu al bisericeii Tom-Fins din Brooklyn. Prim'a predicatiune, ce d'ns'a a tinutu, a facutu efectu mare. Asemenea placutu multu celor de faciã exteriorul, îmbracamintea si portarea. Diuarele americane scriu despre ea cã si despre o debutare teatrala. Publicul ascultatoru fu compusu mai ales din femei. La noi s'ar întemplã din contra.

O calugaritã din claustrul domnişoarelor engleze din Praga a fost eschisa de acolo. Pecatul ei celu mare este, cã a datu cvartiru pe nõpte betrãnului seu parinte, care venise dela satu s'o vedia.

Prim'a universitate în Siberi'a se va deschide cu începutul viitoriului anu şolaru. Deschiderea se va face cu mare solenitate. Si moştenitorul de tronul va fi de faciã.

O nõua preparandiã de statu se va înfiintã de curênd la Ciactornia. Misiunea ei va fi d'a cresce învetiãtori magiari, cari în şcolile croate si vendice vor propune limb'a ungurêscã. Oraşul va clãdi pe spesele sale localul pentru şcolã.

Societati si institute.

Societatea din Bucovina pentru cultur'a si literatur'a romãna a tinutu adunarea sa generala la 10/22 iuliu în Cernauti. Cu acêsta ocaziune s'a cetitu raportul comitetului despre lucrãrile sale în anul 1878; raportul revisorilor despre cercetarea socotelelor anului 1878; raportul la modificarea statutelor; s'a încuviinţiatu budgetul Societãtii pe 1879; s'a alesu presiedinte si 5 membrii în comitetu, si o comisiune pentru cercetarea socotelelor anului 1879.

Cerul „Georgiu Lazaru“ al preparandilor romãni din Zelan înca la 15 iunie a tinutu o siedintã solemnã, despre care înse, durere! numai acuma ni se raporteza. Asiã dara, fiindu cã însciintierea nu mai are interesul nouãtii, observãmu numai pe scurtu, cã program'a executata fu compusa din piese de declamatu, cântatu si din cuvêntãrile presiedintilor.

Reuniunea sodalilor romãni din Sibiu va tinê adi sãmbeta la 2 augustu o petrecere însotita de dantã în pavilonul din gradiã Hermann.

Ce e nou ?

Sciri personale. Moştenitorul de tronul al Şvediei, carele de câtu timpu se aflã la Londra, a plecatu în caletoriã prin Scotiã. — **DI D. Sturdza**, ministrul de financiã al Romãniei, s'a dusu din Berlin la bãile dela Kissingen, unde petrece acuma principele Bismarck. — **Ministrul Pèchy** a plecatu cu concediu la bãile dela Kissingen, unde va face cura. — **Principele Alesandru** al Bulgariiei a începutu sè studieze limb'a bulgara; el lucrêza tôte zilele, afara de dumineca, dela 8 pâna la 10 ore.

Maj. Sa regele la 7 seu 8 augustu va merge la Gastein sè face visita imperatului Vilelmu. Va siedê în vill'a contessei de Meran. Se vorbesce, cã si moştenitorul de tronul Rudolf va merge la Gastein.

Maj. Sa regin'a zilele aceste va merge cu mica suita la principess'a Gizella si la famili'a regêscã bavaresã, apoi ierãsi se va întorce la Ischl. Aice va petrece pâna la mijlocul lunei lui septemvre, când va veni la Gödöllö, unde are sè petreca tòm'n'a.

Unu romãnu plecatu spre polul nordu. Diarul „New-York Herald“ a echipatu cu cheltuiel'a sa, vaporul „Jeanette“, care are misiunea d'a descoperi polul nordu, si care a si pornitu deja în diu'a dela 26 iunie din portul San-Francisco. Peste 20,000 ómeni se aflau faciã la plecarea lui, salutãndu cu unu entusiasmu

nedescriptibilu pe acei bravi, cari sũnt mai multu siguri de neîntórcerea de cât de întórcerea lor. Personalul, care se afla pe bordu, este compusu din 7 americani, 4 scandinavi, 1 romãnu, 1 irlandesu si 5 germani. Diarul „New-York Herald“ considera pe fia-care în parte cã pe unu vitèzu, descriindu trecutul si person'a lor.

Sabi'a lui Milan. Se scie, cã la erumperea resboiului sèrbo-turcu vistier'ã statului sèrbescu nu prè avea bani în abundantiã; dar fiindu cã fãra bani nu se pôte purtã resboiu, statul a fost silitu sè face undeva unu împrumutu. Dar fiindu cã fãra ipoteca seu amanetu nu se prè acórdã împrumuturi, junele principe trebui sè depuna la o banca din Viena dreptu amanetu juvaerele sale, între aceste si o sabia a moşlului seu în pretiũ de 40,000 galbeni. De atunce obiectele aceste zacu acolo. Acuma înse se anunçia, cã principele Milan are bani, si le va rescumperã.

Serata la Grèvy. Presiedintele republicei francesce va dá la 11 augustu o serata splendida în palatul dela Elysée. De óra-ce d'nsul are soçiã si o fiica încãntãtoare, la serata — afara de notabilitãtile civile si militare — se va invitã si unu numeru mare din secul frumusu. Pregãtirile pentru serata deja s'au începutu.

Principele Petru Carageorgieviciũ, carele în anul trecutu a voitu sè face o revoluţiune în Serbi'a spre a detronã pe principele domnitoru Milan, a fost condamnatu la mórte în contumaciã de cãtra tribunalul din Semendria. Principele petrece înse la moş'a sa Bocsigu în Ungaria.

Espertii straini, dupa ce s'au rentorsu dela Seghedinu, au declarat, cã celu multu pâna la finea lui augustu, vor dá o parere motivata despre regularea Tisei, cã astfel lucrãrile sè se póta începe cât mai curênd.

Unu fotografu în Bosnia, care s'a dusu înainte cu o luna la Gracianitiã, de si nu gatesce portrete bune, face la parale. Bosniacii, nedepriñsi cu asemene lucruri, grabescu a-si scóte portretele. Fotograful a câştigatu deja mai bine de 1000 fl.

Comunardii francesci din America au îndreptatu unu apelu cãtra colegii lor, invitãndu-i a contribui pentru cumperarea unei sabie de onóre, care sè se tramita zulusilor, cari au omorõtu pe principele Ludovic Napoleon, si astfel au mãntuitu lumea de unu tiranu. La acestu apelu barbaru s'au si adunatu vr'o 30 de dolari.

Unu omu cu multe degete. În satul Merne, comitatul Somogy, se afla unu tineru, care are pe amêndoue mãnilã sale câte 6—6 degete deplinu desvoltate; totu elu are la piciorã câte 7—7 degete. Asiã dara d'nsul, în locu de 20 degete, are 26.

Frigurile galbene au începutu sè se ivêscã din ce în ce mai des în America. Numerul bolnavilor si a mortilor se totu sporesce. Locuitorii din Tennessee, unde acêsta bóla se ivi în mesura mai mare, sũnt înspaimãntati. Diuarele nu vor eşi câtu timpu.

Încercare de omoru. Într'una din noptile trecute pe calea ferata dela Cartiag cãtra Oradea-mare erã sè sevêrsiãscã unu omoru. Unu negutiatoru caletoriã cu alti doi ómeni, cari aflãndu cã negutiatorul are parãle, când el adormi, sarira spre el si începura a-l gãtu. Bietul începũ sè strige, conductorul audĩ. Faptuitorii fure priñsi numai decãt.

O fetitiã — usióra. La Saratov traiesce acuma o copilitã de 10 ani, care apêsa 418 pundi. Copil'a colosala pe calea ferata nu pôte caletori în vagonul pentru persóne, cãci nu încãpe pe usiã. Firesce cã se arêta pentru bani.

O mama nebuna. La 13/25 juliu diminéțîra, în suburbîia Precista din Pétr'a, femeia Maria lui Vasile Lazar, fiindu lovita de alienațiune, pe când înca dormiau doi baieti ai ei pe prispa afara, capu la capu, în vrêsta unul de 10 si altul de 12 ani, luându unu toporu, a mersu si cu ascuțitul le-a datu la fia-care câte o lovitură în capu, astă în cât în tîpetele victimelor s'a pututu prinde de veste, de n'a mai repetatu loviturile ce puteau fi mortale la momentu. Copiî au fost transportati la spitalu, loviturile sînt grave, si cu puțină speranța de viața. Culpabil'a alienata pe data a fost arestata.

Unu atentatu fãra sânge s'a facutu deunadi asupra mînei si ânimei presidentului republicei Stateilor-Unite. O juna dama, anume Emelina Nobles din Indianopolis, a cerutu audientia presidentului Hayes. Ea fu îndata primita, si cum întră în salonu, îmbracișă pe presidentu, îl sarută si declară că a vinitu că sê-l ia de barbatu. Scusele presidentului că e deja casatoritu nu i-au folositu la nimicu; căci jun'a dama din contra persistă sê se cunune imediatu. Invocându de pretestu, că vré sê consulte despre acést'a pe unu amicu al seu, Hayes a parasitu salonul si a chiamatu poliția, căreia i-a datu în primire pe înfocat'a candidata de casatoria; apoi a chiamatu pe cale telegrafica pe rudele ei, cari au luat'o si au dus'o într'o casa de alienati.

Visul unui jurnalistu. Corespundintele din Roma al diuarului „Estafette“ vede în viitoru glorificarea familiei Napoleon, domindu peste Europa. El țice, că regele Umberto va fi silitu, din cause sanitare, a abdică la tronu; apoi ar urmă principele Amadeo, dar si acela e bolnavu; unicul fiu al lui Umberto, Victor Emanuil, e fôrte slabu; deci corôn'a Italiei în urma va fi a fiilor principessei Clotilda, fiic'a regelui Victor Emanuil si soția principelui Ieronim Napoleon. Astă dara principele Victor va domni în Franția, frate-seu Ludovic Napoleon în Italia. Regina Portugaliei e fiic'a lui Victor Emanuil, ier regele Alfonso ar puté sê ieie de soția pe principessa Maria Letiția. Astfel — încheia corespundintele — marea mediterana s'ar preface în mare latina.

Otravirea unei fete în Viena țilele trecute a facutu mare senzațiune. Nenorocit'a se numia Leopoldina Hensel si eră lucrătoare de brodaria. Copil'a diligenta traia în retragere si modestia din 30 fl. pe luna. În iern'a trecuta înse ea facu cunoscentia unui barbatu, cu care apoi tiesu o relațiune intima; rezultatul acesteia fu, că ea se simți mama si în curênd avu sê nasca. Țilele trecute înse dâns'a bîndu în presintia unei amice a sale din o licóre, cadu si muri la momentu. În licóre eră otrava pusu de amagitorul ei, care are soția si voiă sê scape astfel de compromisiune. El e unu croitoru, Leopold Winkler, carele fu prinsu.

Sciri economice. În septemân'a trecuta a batutu grindina cumplita în comitatul Biharia pe la Misca; totu din acelu comitatu se scrie, că recolt'a e slaba. Prin comitatul Aradului rugin'a a facutu multa pagube în grâne.

Sciri scurte. Unu tramisu extraordinaru din partea Bulgariei a fost primitu în Bucuresci la 16/28 julie la amiédi în audientia solemnă de către Domnitorul, fașia fiindu si dl ministru de externe Boerescu, spre a anunția suirea pe tronu a principelui Alesandru I. — **Regele zulusilor,** Cetawayo, a retra-

misu sabi'a principelui Ludovic Napoleon la cartirul generalu englesu. — **La Triest** a fost în septemân'a trecuta, la 27 julie, viforu grozavu pe mare; s'a confundatu o luntritia si într'ens'a cincî persone s'au înecatu în valurile mării, un'a a fost mirés'a unui capitănu. — **Numerul calugaritieielor în Russia,** dupa cum scrie unu diuaru rusescu, se urca la 40—60,000. Dar ôre în Români'a câte sînt? — **Între Franția si America** se construe o legatura telegrafica suterana; speșele necesarie s'au subscrișu în Franția, si sîrmele se asiédia cu vaporul „Faraday“. — **Ninsóre mare** a fost în septemân'a trecuta pe Alpii din Craina-de-sus, asemenea si pe la Laibach.

Flamur'a lui Hymen.

Dl dr. Ioanu Hosanu, medicu în Viena, la 28 i. tr. a serbatu cunun'ă sa cu dsior'a Iosefina Theiss, fiic'a dlui Filip Theiss architectu si proprietaru de case. Cunun'ă s'a celebratu în biserica grecêsca în Viena.

Ghicitura de semne

de Iuniu Br. Hodosiu.

!ó†tea □ .â:—u .â□? △ eș„eș„e
A!„a □ !o.ui □ !o†eș.e
?a† i□ —e—„u!u o:e□ eș.u
!o†ile .â?u △ eș„eș„u
.a?e †oa i□ * *a?a†u
A!„e □ !o.u □ u :ai †eșa†u.
:a„il?a .u=!e†.

Terminul de deslegare e 14 augustu. Că totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea problemei de siacu din nr. 49:

Albu. Negru.
1. Cb3—c1 Fd4—e3 : (a)
2. Cf5—db† Re4—d4
3. Cc1—e2 matt.

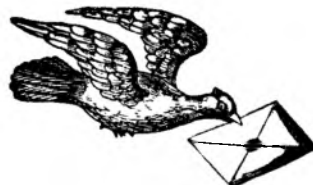
a.
1. f4—e3 : (b)
2. Cf5—h6† Re4—f4
2. Cc1—e2 matt.

b.
1. Cf2—g4
2. Cf5—h6† Re4—e3
3. Cd4—c2 matt.

Bine an deslegat'o dnii Iosif Popescu, Nicod. Florescu si Alesandru Nanescu.

Premiul P'a câștigatu dl Nicodim Florescu în Bucuresci.

Post'a Redacțiunii.

Tusnad. Multiamita. S'a tramisu. Credemu că vom primi si altele.

Mehadia. Repetâmu cererea împartașita în epistol'a particularia.

Dnei E. M. in G. De parerea dv. sîntemu si noi. De aceea amu amânatu publicarea ei pâ-

na la alta ocașiune.

Bucuresci. B. L. B. Ce este caus'a că le primimu totu-de-una astă târdiu? Unu diuaru care ține pasi cu evenimentele nici că le mai pôte întrebuintia. Nrile reclamate se tramitu.

Mai multora. Ve ceremu scusele, că cu tóta bunavointia nu sîntemu în stare a publică de odata tôte. Numerul corespundintilor nostrii e atât de mare. Încātu amu puté sê scótemu si joi totu-de-una câte o cõla întrega. Sperâmu înse, că în viitoru vom puté realisă si acêsta dorintia a nôstra.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Budapest'a. 1879. Boulevard-Museu nr. 10.